

Hanau Katliamı'nın Dördüncü Yılı:

İrkçılığa ve yoksulluğa karşı tek çözüm sınıf mücadelesi

Hanau kentinde 19 Şubat 2020 gecesi göçmenlerin yoğun yaşadığı iki eğlence mekânında gerçekleştirilen saldırıda 9 insan yaşamını yitirmiş ve çok sayıda kişi yaralanmıştı. Bugün Hanau katliamının üzerinden dört yıl geçti.

Aradan geçen bu sürede resmi soruşturma çoktan tamamlandı: 'Aşırı sağcı, komplo teorileriyle kafasını bozmuş, psikolojik sorunları olan' Tobias Rathjen'in olayı tek başına düzenlediği ve kendisine yardım eden başka bir kimse olmadığına hükmedildi. Suç bireyseldir denilerek, düzenin gerektiğinde sokağa salmak için perde arkasında beslediği faşizmin üzeri örtüldü. Kamuoyu da böylece derin bir nefes alabildi. "Faşizm mi? Bir daha asla! Bu yalnızca münferit bir olaydı!"

Katliamın arkasındaki detayların açığa çıkarılmaktan ziyade üzerinin örtülmesinin, Federal devletin güvenlik aygıtından, bürokrasinin çeşitli kademelerine pek çok mevkide yer alan ırkçı faşistlerin devlet tarafından korunmasının sonucunda, doğal olarak ırkçılık toplum içerisinde de hızla yayıldı. Öyle ki, geçen ay ortaya çıkarılan bir toplantıda Almanya'da sağ siyasetin yükselen yıldızı faşist AfD'nin göçmenleri kapı dışarı etmeye karar verdiği kamuoyuna sızdı. Bunun üzerine ülkenin hemen her yerinde kitleler, ırkçılığa karşı ve faşist parti AfD'yi protesto etmek üzere sokaklara dökülmüştü. Hanau'da gerçekleşen saldırının ardından da kolektif bir tepki verilebilmişti. Senelerdir düzenlenen gösteriler ve dayanışma çağrıları, bu ülkede faşizme ve ırkçılığa karşı olan insanların varlığını ispatlayan bir göstergedir.

Hiçbir koşulda karşısında birleşik bir işçi sınıfı görmek istemeyen sermaye sınıfı ise, emekçi halkı bölmek için farklı uluslardan işçileri milliyetçilik zehriyle birbirlerine karşı kışkırtmakla meşgul. İşsiz kalma korkusunu, ücretleri baskılamak için bir silaha dönüştüren patronlar, kenarda bekleyen işsizler ordusunu bağımlı

kılıp pasifize etmek için son 30 yılda gerekliliğini büyük ölçüde yitirerek tasfiye olmuş "sosyal devlet" aygıtını da "havuç" olarak kullanıyorlar. Eninde sonunda işsizlik sopasıyla tanışıp, "sosyal devlet" yılanına sarılanlar ise asalak benzetmesiyle parya haline getiriliyorlar.

Düzenin sadık uşakları, kapitalizmin doymak bilmez kâr hırsının sebep olduğu krizleri emekçilerin omuzlarına yüklerken, sağcı demagoglar da yükün sebebinin emek sömürsü değil de göçmen işçiler olduğu yalanıyla yabancı düşmanlığını körüklüyorlar.

Yalnızca göçmen nüfusa değil, işçi sınıfının tamamına yapılan bu saldırılar karşısında ise emekçi halka çoktan sırtını dönmüş "sol" çaresiz kalıyor, pek çok eyalette işçilerin kitleler halinde sağ siyasetlerin yörüngesine girmesine engel olamıyor.

Bugün yeni Hanau'ların yaşanmasının ve kapitalizmin yarattığı sefaletin ne AfD ne de başka fırsatçılar eliyle milliyetçilikle örtülmesinin önünde engel olabilecek tek güç örgütlü bir halktır.

Kapitalizm, emekçi sınıflar için yalnızca daha fazla yoksulluk ve ırkçılık üretir. İrkçılığı da yoksulluğu da yenecek olan, her ulustan işçinin omuz omuza yürütecekleri örgütlü sınıf mücadelesidir!

Yaşasın işçi sınıfı enternasyonalizmi!

**Türkiye Komünist Partisi
Almanya Örgütü
19. Şubat 2024**

